

Zbierka súdnych rozhodnutí

Vec C-434/15

**Asociación Profesional Elite Taxi
proti
Uber Systems Spain SL**

(návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Barcelona)

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Článok 56 ZFEÚ – Článok 58 ods. 1 ZFEÚ – Služby v oblasti dopravy – Smernica 2006/123/ES – Služby na vnútornom trhu – Smernica 2000/31/ES – Smernica 98/34/ES – Služby informačnej spoločnosti – Sprostredkovateľská služba umožňujúca prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať za odmenu neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta – Požiadavka povolenia“

Abstrakt – Rozsudok Súdneho dvora (veľká komora) z 20. decembra 2017

1. *Prejudiciálne otázky – Právomoc Súdneho dvora – Obmedzenia – Právomoc vnútroštátneho súdu – Zistenie a posúdenie skutkového stavu – Právomoc Súdneho dvora kvalifikovať z hľadiska práva Únie skutočnosti predložené vnútroštátnym súdom*

(Článok 267 ZFEÚ)

2. *Aproximácia právnych predpisov – Elektronický obchod – Smernica 2000/31 – Pôsobnosť – Služby informačnej spoločnosti – Pojem – Sprostredkovateľská služba, akou je UberPop, umožňujúca prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať za odmenu neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta – Vylúčenie*

[Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34, zmenená smernicou 98/48, článok 1 bod 2; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31, článok 2 písm. a), a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123, článok 2 ods. 2 písm. d)]

3. *Slobodné poskytovanie služieb – Služby na vnútornom trhu – Smernica 2006/123 – Pôsobnosť – Služby v oblasti dopravy – Pojem – Sprostredkovateľská služba, akou je UberPop, umožňujúca prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať za odmenu neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta – Vylúčenie*

[Smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34, zmenená smernicou 98/48, článok 1 bod 2; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31, článok 2 písm. a), a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123, článok 2 ods. 2 písm. d)]

4. *Slobodné poskytovanie služieb – Ustanovenia Zmluvy – Pôsobnosť – Služby v oblasti dopravy v zmysle článku 58 ods. 1 ZFEÚ – Pojem – Sprostredkovateľská služba, akou je UberPop, umožňujúca prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať za odmenu neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta – Zahrnutie – Dôsledok – Vylúčenie uvedených služieb z pôsobnosti článku 56 ZFEÚ a smerníc 2006/123 a 2000/31*

[Článok 56 a článok 58 ods. 1 ZFEÚ; smernica Európskeho parlamentu a Rady 98/34, zmenená smernicou 98/48, článok 1 bod 2; smernica Európskeho parlamentu a Rady 2000/31, článok 2 písm. a), a smernica Európskeho parlamentu a Rady 2006/123, článok 2 ods. 2 písm. d)]

1. V tejto súvislosti treba pripomenúť, že vnútroštátny súd jasne uviedol, ako to vyplýva z bodu 17 tohto rozsudku, že jeho otázky sa netýkajú zistenia alebo posúdenia skutkových okolností sporu vo veci samej, ale len právnej kvalifikácie dotknutej služby. Kvalifikácia skutkových okolností, ktoré zistil uvedený vnútroštátny súd, so zreteľom na právo Únie zahŕňa výklad tohto práva, ktorý v rámci konania stanoveného v článku 267 ZFEÚ patrí do právomoci Súdneho dvora (pozri v tomto zmysle rozsudok z 3. decembra 2015, Banif Plus Bank, C-312/14, EU:C:2015:794, body 51 a 52). Súdny dvor preto má právomoc odpovedať na položené otázky.

(pozri body 20, 21)

2. Sprostredkovateľská služba, ktorá prostredníctvom aplikácie pre smartfóny umožňuje preniesť informácie týkajúce sa rezervácie dopravnej služby medzi pasažierom a neprofesionálnym vodičom využívajúcim svoje vlastné vozidlo, ktorý uskutoční prepravu, v podstate zodpovedá kritériám kvalifikácie „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34, na ktorý odkazuje článok 2 písm. a) smernice 2000/31. Podľa definície obsiahnutej v uvedenom ustanovení smernice 98/34 túto sprostredkovateľskú službu predstavuje „služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb“.

Treba však uviesť, že služba, akou je služba dotknutá vo veci samej, nepredstavuje len sprostredkovateľskú službu spočívajúcu v skontaktovaní neprofesionálneho vodiča využívajúceho svoje vlastné vozidlo s osobou, ktorá sa potrebuje prepraviť v rámci mesta, prostredníctvom aplikácie pre smartfóny. V situácii, akou je situácia, ktorú posudzuje vnútroštátny súd, kde prepravu pasažierov zabezpečujú neprofesionálni vodiči využívajúci svoje vlastné vozidlo, poskytovateľ tejto sprostredkovateľskej služby totiž vytvára ponuku služby prepravy v rámci mesta, ktorú sprístupňuje najmä prostredníctvom nástrojov výpočtovej techniky, akou je aplikácia dotknutá vo veci samej, a zároveň organizuje jej všeobecné fungovanie v prospech osôb, ktoré chcú túto ponuku využiť na účely prepravy v rámci mesta. V tejto súvislosti z informácií, ktoré má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že sprostredkovateľská služba spoločnosti Uber spočíva vo výbere neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlá, ktorým táto spoločnosť poskytuje aplikáciu, bez ktorej by jednak títo vodiči nemohli poskytovať prepravné služby a jednak osoby, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, by nemali prístup k službám uvedených vodičov. Uber má navyše rozhodujúci vplyv na podmienky, za ktorých títo vodiči poskytujú svoje služby. V tejto súvislosti je najmä zjavné, že Uber prostredníctvom rovnomennej aplikácie stanovuje prinajmenšom maximálnu cenu jazdy, že táto spoločnosť danú sumu vyberie od klienta predtým, ako časť z nej vyplatí neprofesionálnemu vodičovi daného vozidla, a že vykonáva určitú kontrolu kvality vozidiel a ich vodičov, ako aj správania týchto vodičov, ktorá dokonca môže viesť k ich vylúčeniu.

Túto sprostredkovateľskú službu treba teda považovať za neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je dopravná služba a ktorá v dôsledku toho nezodpovedá kvalifikácii „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34, na ktorú odkazuje článok 2

písm. a) smernice 2000/31, ale kvalifikácii „služby v oblasti dopravy“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123. V dôsledku toho sa smernica 2000/31 neuplatní na sprostredkovateľskú službu, o akú ide vo veci samej.

(pozri body 35, 37 – 40, 42)

3. Treba však uviesť, že služba, akou je služba dotknutá vo veci samej, nepredstavuje len sprostredkovateľskú službu spočívajúcu v skontaktovaní neprofesionálneho vodiča využívajúceho svoje vlastné vozidlo s osobou, ktorá sa potrebuje prepraviť v rámci mesta, prostredníctvom aplikácie pre smartfóny. V situácii, akou je situácia, ktorú posudzuje vnútroštátny súd, kde prepravu pasažierov zabezpečujú neprofesionálni vodiči využívajúci svoje vlastné vozidlo, poskytovateľ tejto sprostredkovateľskej služby totiž vytvára ponuku služby prepravy v rámci mesta, ktorú sprístupňuje najmä prostredníctvom nástrojov výpočtovej techniky, akou je aplikácia dotknutá vo veci samej, a zároveň organizuje jej všeobecné fungovanie v prospech osôb, ktoré chcú túto ponuku využiť na účely prepravy v rámci mesta. V tejto súvislosti z informácií, ktoré má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že sprostredkovateľská služba spoločnosti Uber spočíva vo výbere neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlá, ktorým táto spoločnosť poskytuje aplikáciu, bez ktorej by jednak títo vodiči nemohli poskytovať prepravné služby a jednak osoby, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, by nemali prístup k službám uvedených vodičov. Uber má navyše rozhodujúci vplyv na podmienky, za ktorých títo vodiči poskytujú svoje služby. V tejto súvislosti je najmä zjavné, že Uber prostredníctvom rovnomennej aplikácie stanovuje prinajmenšom maximálnu cenu jazdy, že táto spoločnosť danú sumu vyberie od klienta predtým, ako časť z nej vyplatí neprofesionálnemu vodičovi daného vozidla, a že vykonáva určitú kontrolu kvality vozidiel a ich vodičov, ako aj správania týchto vodičov, ktorá dokonca môže viesť k ich vylúčeniu.

Túto sprostredkovateľskú službu treba teda považovať za neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je dopravná služba a ktorá v dôsledku toho nezodpovedá kvalifikácii „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34, na ktorú odkazuje článok 2 písm. a) smernice 2000/31, ale kvalifikácii „služby v oblasti dopravy“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123. Táto služba, pokiaľ ide o kvalifikáciu „služby v oblasti dopravy“, nepatrí ani do pôsobnosti smernice 2006/123, keďže podľa článku 2 ods. 2 písm. d) danej smernice tento typ služieb patrí medzi služby výslovne vylúčené z pôsobnosti uvedenej smernice.

(pozri body 37 – 40, 43)

4. Článok 56 ZFEÚ v spojení s článkom 58 ods. 1 ZFEÚ, ako aj článok 2 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu a článok 1 bod 2 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, na ktorý odkazuje článok 2 písm. a) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2000/31/ES z 8. júna 2000 o určitých právnych aspektoch služieb informačnej spoločnosti na vnútornom trhu, najmä o elektronickom obchode („smernica o elektronickom obchode“), sa majú vykladať v tom zmysle, že sprostredkovateľskú službu, akou je služba dotknutá vo veci samej, ktorej účelom je prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať za odmenu neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, je nutné považovať za neoddeliteľne spätú s dopravnou službou, a preto sa na ňu vzťahuje kvalifikácia „služby v oblasti dopravy“ v zmysle článku 58 ods. 1 ZFEÚ. Táto služba preto musí byť vylúčená z pôsobnosti článku 56 ZFEÚ, smernice 2006/123 a smernice 2000/31.

V situácii, akou je situácia, ktorú posudzuje vnútroštátny súd, kde prepravu pasažierov zabezpečujú neprofesionálni vodiči využívajúci svoje vlastné vozidlo, poskytovateľ tejto sprostredkovateľskej služby totiž vytvára ponuku služby prepravy v rámci mesta, ktorú sprístupňuje najmä prostredníctvom nástrojov výpočtovej techniky, akou je aplikácia dotknutá vo veci samej, a zároveň organizuje jej

všeobecné fungovanie v prospech osôb, ktoré chcú túto ponuku využiť na účely prepravy v rámci mesta. V tejto súvislosti z informácií, ktoré má k dispozícii Súdny dvor, vyplýva, že sprostredkovateľská služba spoločnosti Uber spočíva vo výbere neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlá, ktorým táto spoločnosť poskytuje aplikáciu, bez ktorej by jednak títo vodiči nemohli poskytovať prepravné služby a jednak osoby, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, by nemali prístup k službám uvedených vodičov. Uber má navyše rozhodujúci vplyv na podmienky, za ktorých títo vodiči poskytujú svoje služby. V tejto súvislosti je najmä zjavné, že Uber prostredníctvom rovnomennej aplikácie stanovuje prinajmenšom maximálnu cenu jazdy, že táto spoločnosť danú sumu vyberie od klienta predtým, ako časť z nej vyplatí neprofesionálnemu vodičovi daného vozidla, a že vykonáva určitú kontrolu kvality vozidiel a ich vodičov, ako aj správania týchto vodičov, ktorá dokonca môže viesť k ich vylúčeniu.

Túto sprostredkovateľskú službu treba teda považovať za neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je dopravná služba a ktorá v dôsledku toho nezodpovedá kvalifikácii „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34, na ktorú odkazuje článok 2 písm. a) smernice 2000/31, ale kvalifikácii „služby v oblasti dopravy“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123.

(pozri body 38 – 40, 48 a výrok)